

Declaració de FundiPau en relació amb les Eleccions al Congrés i al Senat – 28 d'abril del 2019

13 demandes en clau de pau, drets humans, desarmament i resolució de conflictes

Vivim temps inquietants. Alguns avenços polítics i socials, així com la presa de consciència de la ciutadania i majors mobilitzacions a favor de la pau, la justícia o els drets humans, conviuen amb l'ascens de l'extrema dreta, el racisme i el masclisme, la militarització de la seguretat i la retallada de drets i llibertats fonamentals.

Els partits polítics han de fer propostes que ens permetin avançar cap a horitzons de pau. I, més que mai, la ciutadania ha de fer un vot lúcid, conscient i crític.

A continuació us compartim 13 punts que entenem que són essencials.

Demanam als partits polítics que reflexionin sobre aquestes propostes i les incorporin, si és que no ho han fet ja, en el seu programa electoral. I que es comprometin a impulsar-les bé des del Govern, bé des del Congrés o el Senat.

Demanam a la ciutadania que, a l'hora de votar, tingui en compte si els partits que es presenten recullen aquestes propostes (o les preocupacions i inquietuds que contenen). L'aveng de la pau i els drets humans és possible, però cal ser més crítics, més mobilitzats, més transformadors, més vigilants i més exigents.

1. Construir cultura de pau

La superació de la violència directa, la violència estructural i la transformació d'una cultura de violència en una nova cultura de pau i no-violenta, és una tasca cabdal que ha d'implicar la societat i, també, totes les institucions. Cal desenvolupar polítiques de promoció de la pau, una seguretat que posi l'accent en les persones i no en les armes i la resolució pacífica de conflictes. No fer-ho és abocar-nos a un món més injust, violent i insegur.

2. Apostar per l'educació per la pau i rebutjar la cultura de defensa

Promoure l'educació per la pau, al món educatiu i a la societat en general, és un objectiu indefugible. Això passa per impulsar i donar suport a programes de sensibilització i educació per la pau i no fer accions de promoció de la 'cultura de defensa' que, bàsicament, són eines de legitimació del militarisme i la cultura de les armes.

3. Per un món de totes i tots

Una immensa mobilització feminista arreu del món ha posat en relleu els segles d'opressió, masclisme i discriminació que han patit les dones. Les societats, i les institucions, s'han de prendre seriosament l'objectiu de posar fi a totes les formes de discriminació i de posar tots els mitjans a l'abast per tal d'eradicar la violència de gènere. D'una vegada per totes, cal posar fi al fet que les dones, pel fet de ser dones, pateixin més discriminacions, siguin més agredides, i quedin més invisibilitzades.

4. Els drets humans són importants

Els drets humans no són una nosa per a la democràcia, ni un problema per a tenir societats més segures com, a vegades, sembla que ens vulguin fer creure. Al contrari: sense drets humans, la democràcia s'aprima, les llibertats de les persones es restringeixen i la inseguretat creix.

Cal retirar la Llei Mordassa i les reformes del Codi Penal i legislatives que atempten contra la llibertat d'expressió, de mobilització i d'autoorganització.

Si alguna cosa cal fer amb els drets civils i polítics és ampliar-los més i garantir-los millor, no pas restringir-los i retallar-los.

5. Combatre la desigualtat, promoure la justícia global

La pau passa per la superació de la violència estructural.

En l'àmbit intern i globalment, cal que l'Estat es comprometi a promoure polítiques que fomentin la justícia i la reducció de la desigualtat, que posin fi als paradisos fiscals i, en general, que articulin una fiscalitat més justa.

Garantir el dret a la salut, a l'educació, a l'habitatge, al treball, etc. són mesures que haurien d'ocupar i preocupar activament els Governos d'arreu. Demanem als partits que promoguin una acció de govern coherent en aquest sentit.

6. Per una vida compartida, aturem el racisme i la xenofòbia

Totes les persones (amb totes les seves diferències: d'origen, sexuals, culturals, religioses, ideològiques, etc.) són persones. Això, que és tant obvi, és sistemàticament, i cada cop més, negat per unes polítiques que discriminen i marginen.

Avui, moltes forces polítiques, en lloc de combatre la injustícia, les desigualtats, la corrupció o el mal funcionament dels nostres sistemes democràtics, fan servir la immigració com a boc expiatori per a totes les frustracions.

Aturar el racisme, la xenofòbia i certes pràctiques que es poden assimilar al feixisme, és un objectiu de primer ordre amb què tots els partits s'haurien de comprometre si realment volen apostar per societats en pau.

7. Abordar la resolució de conflictes

Necessitem un Govern de l'Estat que s'impliqui activament en la prevenció de conflictes i en la seva resolució no-violenta un cop hagin esclatat. Calen, més que armes i soldats, estructures i eines per anticipar els conflictes i saber-los gestionar.

Cal un Govern que afavoreixi una resposta global en conflictes oberts i enquistats. No podem tolerar la passivitat en situacions com les de Síria, Iemen, Afganistan, Sudan, etc.

8. Respectar el dret al refugi no pas perseguir-lo

La manca de resposta dels estats europeus en la crisi de les persones refugiades i desplaçades és un escàndol de proporcions criminals: desenes de milers d'éssers humans han perdut la vida els darrers anys mirant d'arribar a Europa per a trobar refugi lluny de l'horror i la violència.

Cal implementar el dret d'asil (un dret humà fonamental), facilitar vies segures i millorar l'acollida de les persones que ja són aquí, tot prestant especial atenció als menors no acompanyats.

Sense cap mena de dubte, cal posar fi a la persecució política i jurídica per part dels Governos d'Europa als actors humanitaris que miren de salvar vides. Exigim al Govern i als partits que no bloquegin l'activitat dels vaixells de les ONG de rescat.

9. Prou vendes d'armes per a atrocitats

Espanya és la setena potència mundial en venda d'armes del món. Exigim al Govern que, complint amb les legislacions estatal, europea i mundial, analitzi amb rigor cada exportació i que prohibeixi aquelles vendes d'armament que pugui usar-se en la comissió d'atrocitats. En aquest sentit, i amb urgència, cal suspendre les vendes d'armes a l'Àrab Saudita, els Emirats Àrabs Units i Israel.

Cal, també, augmentar la transparència (entre d'altres coses, publicar les actes de l'organisme regulador del comerç d'armes i reformar la Llei de Secrets Oficials) i millorar la supervisió del comerç d'armes a través d'un control parlamentari previ de les exportacions més sensibles i d'un sistema efectiu de control d'ús final de les armes exportades.

10. Aturar el perill de les armes nuclears

El perill nuclear existeix, encara que molta gent el desconegui. I és obligació dels Estats treballar per a evitar-lo.

Gràcies a l'empenta de la societat civil, i d'alguns estats responsables, existeix un Tractat de Prohibició de les Armes Nuclears. Demanem al Govern de l'Estat que se sumi a aquest tractat contribuint així a un món més segur i en pau.

11. Abans que els patim, prohibim els robots assassins

Reclamem també, que el Govern doni suport a la reivindicació internacional d'una moratòria en la recerca i fabricació de robots amb capacitat autònoma per a matar. El nostre món és ple d'armes i no cal inventar més artefactes de destrucció, especialment si són armes que podrien escapar al control (i responsabilitat, en cas de delictes) humà.

12. Menys despesa militar, més despesa social

Com es pot comprovar, una gran despesa militar no és una eina efectiva per a la generació de seguretat. Però en un món amb profundes mancances i desigualtats, on hi ha milions de persones que moren de fam o per la manca d'accés a serveis de salut bàsics, la despesa militar —i encara més si és altíssima— és un absurd que malbarata els pocs recursos existents.

Exigim la retallada de la despesa militar i la progressiva transferència cap a partides socials.

13. Catalunya—Espanya

Cal més diàleg i menys sectarisme, així com l'assumpció de l'existència d'un conflicte polític, major voluntat de resoldre'l i l'acceptació d'una necessària solució democràtica.

En un dels conflictes més rellevants que vivim a l'Estat, cal que partits i institucions actuïn amb responsabilitat i donant exemple, en lloc de, com sovint sembla, fer-ho a l'inrevés: demostrant menys maduresa i major voluntat incendiària que la ciutadania.

Barcelona, abril del 2019